

Juozas Erlickas

Sena knyga

Aš kitados turėjau seną knygą –
Kaip ji vadinosi – šiandien nebeatmenu,
Užrito metai kiekvieni po akmenį
Ir užmarštim it pelenais apsnigo...

Toj knygoj prerijas aš pirmą kartą
Išvydau – ten kaubojus jaunas jojo,
Iš dvidešimto puslapio mergaitė
Man vieną naktį skarele pamojo.

Patraukęs tyliai seną žalią skląstį,
Aš įėjau vidun į tą knygele, –
Nes knygoj kiekvienoj yra durelės –
Tik ne visiems pavyksta jas atrasti...

Tenai ilgai po prerijas klajojau,
Ant žirgo jodinėjau ir medžiojau
Prie laužo sidabrinėj mėnesienoj
Aš karo šokį šokau su indėnais,

Su ta mergaite į Floridą plaukėm,
Ją gyniau nuo plėšikų ir piratų,
Man dovanojo aštrų tomahauką
Ten Oceola, seminolų vadas,

Banditas iš Floridos Kitas Smitas
Į širdį triskart dūrė man peiliu,
Aš atėmiau tą peilį. Negaliu

Pakešt, kad šitaip nè už ką badytų!..

Aš Smitą išvijau iš savo knygos
Ir ant mustango į namus grįžau,
O ta mergaitė knygoj pasiliko
Ir niekad jos jau nebesutikau...